

eller den unge mannen, som med fasa och förtviflan ännu afmålade på sitt ansigte står der, färdig att rusa upp för trappan, och ... men nu håller ju Punsch på att bli högtidlig och allvarsam! ... Ber om ursäkt! var ej så illa ment. Men se, Punsch kom att fördjupa sig allt för mycket på hafsbotten och glömde alldeles hvar han var hemma ... Vi skulle således tala om "strömkarlen" och hans arbete. Ett vackert göra, minsann, att rubba dessa stenblock, som den rastlösa, häftigt framåttilande vattenmassan behöft så många år för att så småningom göra ned dit, der de nu ligga till stort mehn för Mälarens aflopp — Punsch bugade sig af aktning för den, som vedervägar både lif och helsa för samhällets gagn, och ämnade just bjuda honom ett glas punsch att värma sig med, när dykaren åter dök ned för att fortsätta sitt osynliga arbete.

Under afvaktan, att dykaren åter skulle låta se sig, gick Punsch upp på Telegrafbyrån för att efterhöra, om icke någon ny jernvägsolycka timat i utlandet, eller någon af våra ångbåtar gått förlorad; men som, till mensklighetens lycka, vederbörande tycks ha sansat sig, återvände han efter vid pass två timmars förlopp öfver Norrbro, då Punsch till sin utomordentliga öfverraskning såg enahanda menniskomassa och enahanda ansigten i enahanda ställning och sysselsättning. Som detta var ett alltför frestande förhållande för Punsch, att han icke deraf skulle begagna sig, så tog han upp sitt ritstift och ritade af dessa skådelystna, som kunna låta två timmar rinna bort af en dyrbar tid med att se på ... en mudderpräm; — dykaren var nämligen under denna tid nere på botten. Porträtterna förvaras till framtida behof i Punsch's lithografiska album.

Emellertid fick Punsch på hemvägen se någonting, som är mycket mera värdt allmänhetens uppmärksamhet än en präm, nämligen Molinska vattenkonsten å Carl XIII:s torg. — Men, som krönikan nu vuxit till en för tröttande längd för läsaren, och plats måste lemnas för en ny anmälan, så ser Punsch sig nödsakad att spara sina yttranden om detta mästerverk till nästa "ledare".

Anmälan.

"Stockholms-Punsch", tager sig härmed friheten bedja allmänheten att köpa sitt sista kvartal under detta år med ett pris för prenumeranter af 1 rdr 75 öre. — För de tre förflutna kvartalen betalas 4 rdr 10 öre, och för halft år 3 rdr. — Lösnummer säljas genom kolportörer, samt å de flesta utdelningsställen till 10 öre N:o. — Prenumeration sker i landsorten å postkontor, i städerna hos bokhandlare och å tidningsutdelningsställen.

"Stockholms-Punsch" får dessutom tillkännagifva, att den antagit herr Otto von Schantz såsom sin Redaktör, samt kommer hädanefter att bjuda läsaren på fyraspaltig text; dess första och sista sida upptages af illustrationer, nu som hittills tryckta i Lith. Anstaltens tryckeri, hvarjemte med tidningen kommer att följa ett annonsblad, innehållande, förutom annonser, en mindre berättelse, eller uppsatser af blandadt innehåll. I detta blad införas annonser å åtta öre petit-raden, då annonsören, om annonsen införas trenne gånger, erhåller den fjärde gratis.

"Stockholms-Punsch" hoppas således, att allmänhetens hitintills visade bevägenhet för densamma, ännu mera skall ökas genom de vidtagna förändringarne, och vill blott tillägga, att den utsändes ifrån hr J. W. Svenssons boktryckeri, Svartmangatan N:o 22, dit afven annonser kunna sändas, som skola införas i "Stockholms-Punsch".

Redaktionen.

Bokstafsgåta.

a t g u p a h å l a l n c b h e a d u o l o t i b e
f r e e o r i o t a r l l v z z s å a t t h l m e r s c h s k
i e o t d r e

Rätt sammansatta bilda ofvanstående bokstäfver 13 ord, hvilkas begynnelse- och slutbokstäfver utgöra namnen på tvenne Svenska författare, som båda voro sanna vänner af frihet och upplysning.

Orden äro:

- 1) En sångstämma; 2) En stad i Norra Amerika; 3) En ö i Medelhafvet; 4) En stad i Würtemberg; 5) Något som begagnas vid tvätt; 6) En Fransk statsman; 7) Ett fortskaffningsmedel; 8) En af Donaus bifloder; 9) En sorts målning; 10) En gudadryck; 11) En fogel; 12) En större byggnad; 13) Ett karlnamn.

Uttydning på Bokstafsgåtan i föregående n:r:

Artisternas namn äro:

Oscar Arnoldson. Louise Michaeli.

De 14 orden äro:

- 1) Orel. 2) Sko. 3) Corfu. 4) Augusti. 5) Repris. 6) Apenrade. 7) Rum. 8) Näsijärvi. 9) + t. Objec. 10) Lüttich. 11) Dora. 12) Svante, 13) Opal. 14) Ngami.

Uttydning på Charaden i föreg. n:r är: Nödfall.

Rättelse. Under 4:de sidans teckning står porrätt, läs porträtt.

— Allas belåtenhet inom en lantlig familj, vid åsynen af artistens lyckade porrätt af »kåra far.»

STOCKHOLMS

PUNSCH

Pr. för $\frac{1}{4}$ år: 4, 10 Rdr. lmt; för $\frac{1}{2}$ år: 3 Rdr. lmt; för $\frac{3}{4}$ år: 1, 15 Rdr. lmt, postförvaltarearvodet inberäknadt; lösummaner 10 öre. — Prenumeration sker i Stockholm ä vanliga tidningsutdelningsställen.

1873

N° 26.

Punsch anhåller hölt blygsamt att icke bli allt för mycket kländrad, ifall hans brygd icke skulle falla alla i smaken!

Liten krönika.

Lördagen den 4 Oktober.

Täckelsets bortfallande från Molinska konstverket; profning af hästlungor och hästben på Ladugårdsgärdet, samt skarpskyttesoiréen å mindre teatern ha varit de händelser, som på den senare tiden ådragit sig allmänhetens uppmärksamhet.

Hvad kapplöpningen på Ladugårdsgärdet vidkommer, så har Punsch icke varit och sett på densamma. Han går visserligen mycket gerna ut på detta exercisfält när dragoner och lifgardister der utföra sina hurtiga och vackra manövrer, men han har icke rätt kunnat förlika sig med detta onyttiga sätt att plåga hästar, genom att anstränga dem öfver höfvan på en rännarebana.

De få gånger Punsch åsett dessa kapplöpningar, har han icke kunnat underlåta att göra en jemförelse med forntidens gentlemän-riders och deras idrotter, med de nu lefvandes. Fordom pröfvades hästens styrka på tornerbanan, och riddaren fick tillfälle icke blott att visa sin ädla stridshästs snabbhet och styrka utan ock sin egen skicklighet som ryttare samt kraften af sin arm, iklädd en lysande rustning, som förhöjde praktens af det manliga skådespelet. Nu deremot bör hästen påminna om Don Quixotes Rosinant så mycket som möjligt, och gentlemän-riders intager å dess spetsiga rygg en den mest osköna ställning man gerna kan tänka sig, påminnande i sin smaklösa dragt om en papegoja. — Men tiderna förändras och vi med dem, sa Borgmästaren gick brandvakt!

Men om Punsch icke sett på kapplöpningen så har han desto mera beskådat Molins mästerverk. På samma gång han beundrade den djupa poesi som utgör det mest framstående i detta monument, försjönk Punsch i glada minnen vid åsynen af vattenkonsten hvars stråle så lifligt påmint honom då han som barn plögade med en handspruta sända vattenstrålar upp i luften. Visserligen har Punsch äfven gjort sig den föreställning att inbillningen mera ostörd hade fått behålla det poetiska intryck som hvarje grupp inger åskådaren, om de kullerstenar, som äro anbringade kring sockeln gått ända upp till dess öfre kant; men det kan ju vara en möjlighet, att Ägir och hans döttrar någongång lyckas att i hafsbandet få tag i en huggen och slät-hyflad granitklippa på hvilken de kunna klättra upp och njuta af den nedgående solens anblick, eller att Necken sätter sig på en brokista, för att å sin guldbarpa slå sina förtrollande toner.

Som Punsch är en sann vän af Skarpskyttarne så gick han derföre med nöje till Mindre teatern d. 30 Sept., ty då gafs den sista soiréen för Stockholmskårens kassa. Redan vid inträdet på schweitzeriet visade sig stor liflighet ty man väntade sig en förnöjsam afton och detta hopp uppfylldes äfven. — Sedan

Punsch, trogen sitt namn, vederqvickt sig med ett glas af denna sköna dryck, gick han in i salongen, artigt mottagen af de vid ingången såsom värdar fungerande skarpskyttarne. Ridån går upp och publiken välkomnades med en prolog af Nybom. Den gamle skalden hade ihågkommit sina vänner skarpskyttarna, ty ord af själ, lif och anda flögo ut i salongen och fyllde allas hjertan med glädje. — Knappt hade applåderna tystnat öfver den svenska folkskaldens sköna opus, förrän ridån ånyo gick upp och 16 raska skarpskyttar stå på tiljan, ej denna gång med svärd vid sidan eller gevär i hand, utan med sångens toner färdiga att taga publikens hjertan. Detta lyckades äfven, ty både chör och solopartier i sångnumren voro förträffliga, och emottogos med ljudeliga applåder. — Härpå uppfördes Köpman och Skarpskytt, ett fosterländskt stycke af *Lars Johan*, som vittnar om känsla och kärlek till fosterjorden. De kända skarpskyttarne hade här tillfälle att ånyo framträda ej blott i sång utan äfven i krigisk lek, hvilket hade en god verkan i de sceniska framställningarne. — Truppen Carlberg & Salsenstein sökte med raskhet fylla sina platser, oaktadt de kl. 4 samma dag kommo från Westerås och således måste nästan hoppa från ångbåten till tiljan. — I sluttablån: *Fältvakten*, som var artistiskt anordnad af den snillrike hr Hallbeck, togo sig skarpskyttarne förträffligt ut och solot utfördes väl. Ridån gick slutligen ned för sista gången och publiken var nöjd. — Skarpskytteiden har således ännu lif och skall hafva det, sålänge välviljan, ihärdigheten och allvaret ej tröttna att omskygga densamma.

Anmälan.

“Stockholms-Punsch“, tager sig härmed friheten bedja allmänheten att köpa sitt sista kvartal under detta år med ett pris för prenumeranter af 1 rdr 75 öre. — För de tre förflutna kvartalen betalas 4 rdr 10 öre, och för halft år 3 rdr. — Lösnummer säljas genom kolportörer, samt å de flesta utdelningsställen till 10 öre N:o. — Prenumeration sker i landsorten å postkontor, i städerna hos bokhandlare och å tidningsutdelningsställen.

“Stockholms-Punsch“ får dessutom tillkännagifva, att den antagit herr Otto von Schantz såsom sin Redaktör, samt kommer hädanefter att bjuda läsaren på fyraspaltig text; dess första och sista sida upptages af illustrationer, nu som hittills tryckta i Lith. Anstaltens tryckeri, hvarjemte med tidningen kommer att följa ett annonsblad, innehållande, förutom annonser, en mindre berättelse, eller uppsatser af blandadt innehåll. I detta blad införas annonser å åtta öre petit-raden, då annonsören, om annonsen införas trenne gånger, erhåller den fjerde gratis.

"Stockholms Punsch" hoppas således, att allmänhetens hitintills visade bevägenhet för densamma, ännu mera skali ökas genom de vidtagna förändringarne, och vill blott tillägga, att den utsändes ifrån hr J. W. Svenssons boktryckeri, Svartmangatan N:o 22, dit äfven annonser kunna sändas, som skola införas i "Stockholms-Punsch".

Redaktionen.

Litet prat vid Punschglaset.

Det påstås i anledning af de pågående förvecklingarne i Spanien, att Mac-Mahon ämnar taga de trupper, som förut legat i *Rom* och *Champagne*, och lägga dem i *Bourgogne* och *Bordeaux*.

Af de utländske tidningarnes yttranden om fusionisternas möte med grefven af Chambord framgår: att grefven för det första har svårt att säga någonting; för det andra lär det vara mycket svårt för honom att yttra någonting; och för det tredje så lærer det vara mycket svårt för honom att säga någonting som hör till saken. Äro nu dessa yttranden af de stora tidningarne öfverensstämmande med verkliga förhållandet, så måste den ädle grefven af Chambord vara stum, och torde detta vara anledningen till den hemlighetsfulla tystnad som hvilat öfver fusionisternas möte med honom i Frohsdorf.

En rådman i en mindre stad, hvilken man i allmänhet påstår lærer ligga vid världens ända, blef en gång tillfrågad om han kunde upplysa hvarför vattnet i Nordsjön var så salt. Efter en stunds begrundande förklarade rådmannen sig icke kunna uppge något skäl till detta naturförhållande.

"Jo, ser fabror", upplyste den frågande, "det är troligen därför att det går så ofantliga sillstim i den sjön."

"Åh, kors!... det har jag aldrig kommit att tänka på!" utbrast rådmannen, fullkomligt öfvertygad om det riktiga i denna slutsats.

En egendomsegare erhöi från sin förvaltare följande egendomliga bref: "Herr Patron! Härmed har jag med mycken glädje äran förkunna, att efter en myckenhet brist på regn, nu har det börjat regna och regnar nu till stor myckenhet, troligen för att afhjelpa den stora myckenhet brist på regn som varit, så att det nu istället uppstått en myckenhet brist på torka. Men det myckna vattnet som faller har dock ännu icke skadat säden, som fortfarande står mycket vacker, med roten ned och axet uppåt, och lofver gifva mycket god skörd. — Herrskapssvinen hafva förökat sig till stor myckenhet, men har deremot döden farit in i stor myckenhet i svinahjorden

för godsets underhafvande, som derigenom lida brist på en myckenhet svin, och torde det därför blifva af nöden, att vi taga af de bättre svinen och släppa ut dem bland allmogen, som annars torde komma att taga upp ibland sig en myckenhet bondsvin, och återigen förstöra sin afföda. För öfrigt vill jag blott i förbigående tillägga, att det återstår ännu mycket att göra här i världen, för att Herr patron skulle bli nöjd med sin egendom, och vill blott anhålla att få kännedom huru vi skola behandla huden till den oxen som drunknade sistlidne, men som vi oakadt mycket stora ansträngningar ännu icke lyckats att få reda på, till min mycket stora ledsnad, ty det var en mycket bra oxen, och torde patron få mycket svårt att finna sin make. Ladugårds-Lisa ber mig säga nådig patronessan, att hon icke behöfver ha några bekymmer. Hvarom fråga är, skall vara mycket hemlighetsfullt ty det lærer röra ett mycket grannliga förhållande emellan patronessan och några kalvar som blifvit försålda till hennes belåtenhet, men som icke lærer komma att omtalas för patron och vill jag således förhålla mig mycket tyst i denna fråga, och förblifver påminnande eder ytterligare om bondsvinen, samt herrskapssvinens myckna nödvändighet på godset hvarför det torde törhända vara mycket bra om ni komme sjelf då frågan torde bli bättre amallgamerad efter patrons eget hufvud, eder mycket ödmjukaste Tjenare

N. N.

Charad.

Mitt första och andra ej gerna bör delas,
Men händer det likväl, exempel ej felas,
Att olycka följer och vinsten blir klen.
Om världens mitt tredje dig orättvist faller
Så tänk mot den Högstes hur litet den galler,
Han friar och faller med rätta allen.
Mitt hela väl stundom sin lycka kan göra
Men äfven i olycka kan det dig föra.
Dock fikas derefter af mest en och hvar,
Och högt det värderas af dem som det har.

Uttydning af bokstafsgåtan i föregående N:o.

Författarnes namn äro:

August Blanche. Thomas Thorild.

De 13 orden äro:

- 1) Alt. 2) Utah. 3) Gozzo. 4) Ulm. 5) Såpa.
- 6) Thiers. 7) Båt. 8) Leck. 9) Alfresco. 10) Nektar.
- 11) Colibri. 12) Hotel. 13) Edvard.

